

Жаща реч

ЛИСТ УЧЕНИКА ОШ „МИЛУН ИВАНОВИЋ” • УШЋЕ • 27. XI 2012. • БРОЈ 11 •

ИНТЕРВЈУ

ДАНА ЂОКОВИЋ, ДИРЕКТОРКА ОШ „МИЛУН ИВАНОВИЋ”

ОТВАРАЊЕ

ОДЕЉЕЊА

МУЗИЧКЕ

ШКОЛЕ

НАШИ ЈЕ

НАЈВЕЋИ

УСПЕХ!

СОЛИДАРНОСТ

ИНОВАЦИЈЕ

ИНТЕРВЈУ

ДАНА БОКОВИЋ, ДИРЕКТОРКА ОШ

ОТВАРАЊЕ ОДЕЉЕЊА МУЗИЧКЕ ШКОЛЕ НАШ ЈЕ НАЈВЕЋИ УСПЕХ

Пишу: **Андреа ПЕШИЋ, Марта МЛАДЕНОВИЋ и Јелена БОШКОВИЋ**

Ми смо прошле године покренули причу о отварању Одељења Музичке школе "Стеван Мокрањац" из Краљева. На томе смо истрајали, заједно са људима из наше локалне заједнице и са Саветом родитеља и директорком њихове школе. Видели смо да има заинтересоване деце и кренули смо са радом од ове школске године. Имали смо два уписна рока и близу тридесет ученика, а знате и сами да имамо четири инструмента: клавир, хармонику, гитару и виолину. Имамо и часове солфеђа и за сад то лепо функционише, каже у интервјуу за празнични број "Наше речи" директорка ОШ "Милун Ивановић" **Дана Боковић**, наглашавајући и да има доста ствари које могу бити боље и да се на њима ради.

• **Чиме се као директорка ове установе највише поносите?**

- Добро питање. Имам много разлога да се поносим. Пре свега се поносим вама као ученицима ове школе. Ви сте деца која постижу запажене резултате на такмичењима, имамо и добру сарадњу, разговарамо, правимо разна дружења и наставници који имају много ближи контакт са вама знају често да вас похвале.

• **Да ли мислите да и поред свега поцијивног и доброг постоје и ствари на које сви заједно треба да обратимо више пажње?**

- Наравно, има и ситуација када нисам поносна као директорка и када бих волела да се нешто промени, а то је онда када не слушамо једни друге. Надам се да ће тих ситуација бити све мање.

Оно што бих истакла је вршњачко насиље. То је један сегмент на који сви заједно треба да обратимо више пажње - и ми запослени, а и ви. Кроз рад Ученичког парламента, кроз радионице које правимо заједно и, једноставно, кроз модел понашања. Ако знамо да је неко у одељењу добар ђак, да га респектују и воле, он може да има велики утицај на осталу децу и директно и индиректно. Тако да ја очекујем од свих вас да једним добрим моделом понашања укажете једни другима како треба да се понашате и владате у свако време и на сваком месту.

• **Да ли често примајте жалбе наставника и ученика и како реагујете на њих?**

-Врло често примамо жалбе наставника, а и родитеља. Морате да

знате и то. Такође, примам и жалбе ученика, али могу да кажем да ученици слободно смеју да буду још отворенији према нама, односно према мени.

Задатак сваког директора школе је да изађе у сусрет сваком ученику, било да је неки проблем везан за комуникацију у школи са било ким, а са друге стране на тај начин успостављамо комуникацију на релацији одрасли, запослени у школи, и деца, која је свакако обавезна. Са друге стране, ја као директорка могу да тражим од вас да будете много одговорнији у свом понашању и много доследнији у ономе о чему се договоримо.

• **Чули смо из медија да Министарство просвете најављује спољашње вредновање рада установе. Како да се за то сви заједно припремимо и шта то конкретно значи за нас и наше наставнике?**

-Одлично питање. Добро је, знати да пратите медије и знате шта нас све у неком наредном периоду очекује. Све школе у Србији ће бити

спољашње вредноване. То је екстерно вредновање са стране школе. Формираће се тимови људи који долазе у школу.

Конкретно, наша школа још увек није на програму за спољашње вредновање установа, али од јануара, када министар просвете буде издао налог које ће се школе вредновати, постоје могућности да и наша школа у другом полугодишту буде вреднована од стране тима који наравно није из наше школе. Тим чине четворо људи, или више који дођу у школу и апсолутно прегледају све што је везано за рад ове школе. Свакако, они ће долазити и на саме часове, гледати рад са децом, како наставника, тако и самог директора.

И мене неко контролише, да знате, као и све запослене. Гледаће какав је рад и комуникације у школи, интервјуисаће родитеље, наставнике уопште, све нас заједно. И на основу тога они ће склапати слику о нама, а много значи и атмосфера током тог спољашњег вредновања.

"МИЛУН ИВАНОВИЋ"

Они ће најмање два дана бити у нашој школи и гледати апсолутно све - како се понашамо и ми и деца, каква нам је школа, иду до најситнијих детаља гледајући да ли у школи има цвећа, да ли има прашине, да ли има радова у учионицама, како су окречене учионице, да ли је школски инвентар оштећен, дакле апсолутно све. Наравно, не треба се плашити тога, све оно што не ваља сигурно ћемо поправити у неком наредном периоду. Према томе, ја очекујем од вас, а и од себе, да ћемо нешто урадити поводом тога.

• Годинама нас је све мање. За колико је ове године смањен број ученика и каква нам је перспектива поводом тога?

- Прошле године смо имали 289 ученика, а ове године 268 ученика. То је 21 ученик мање. Видите и сами да је из године у годину све мање ученика, на жалост. Ове године смо рецимо имали 30 првака уписаних код нас, док их је прошле године било мање, тако да ја очекујем да се ове године та бројка одржи на тих 268 ученика.

То је, наравно, број ученика са све издвојеним одељењима, али свакако знате и сами да се доста ваших другова одселило из Ушћа, при чему нису отишли само они који су завршили основну школу. Прошле године смо имали бројно одељење осмог разреда од 50 ученика, 23 у једном, 23 у другом и у трећем одељењу смо имали четири ученика, што значи да је отишло 50 а дошло 30 ученика и ту је настала та разлика у броју ученика.

• Сауда око нас је финансијска криза. Хоћемо ли моћи да ове године обновимо наставна средства? Да ли је општина обезбедила новац за то?

- У праву сте, финансијска криза постоји и све тешко функционише. Ове године, тачније до краја 2012. године, нисмо имали наменски новац за

наставна средства, али смо нешто наставних средстава на почетку ове и на крају прошле године обезбедили од сопствених средстава школе. Нешто смо и обновили, неку таблу, географске карте, троуглове за математику, нови динамометар за физику... Што смо могли - обезбедили смо, али, кажем, за ову буџетску 2012, локална заједница није ништа обезбедила, тешко ће бити и у следећој години. То су моје прогнозе.

• Да ли постоји сарадња са локалном заједницом и у чему се она огледа?

- Свака школа је уско повезана са локалном заједницом, а при томе мислим само на град Краљево, јер су они наш финансијер. Они финансирају, дакле, све оне текуће обавезе: струју, воду, телефоне, ваша и путовања наставника, наставна средства... Сарадња је таква каква јесте, ми се надамо да ће бити још боља у смислу да ће давати више новца.

Желим такође да не идеште из Ушћа, да останете овде да живите, радише и допринесете развоју ове наше средине.

Са друге стране, сарадња школе са нашом локалном заједницом, Месном заједницом у Ушћу, са људима из нашег окружења - добра је. Кад год сам се обратила неким људима који су могли да нам изађу у сусрет и да нам помогну - помогли су нам, заиста. Увек водим рачуна колико се обраћам некоме за помоћ, јер је сад врло тешка ситуација, људи су у кризи и понекад не могу да издвоје већа средства и да нам помогну, али нам излазе у сусрет за неке ситнице које нам значе. Мислим и на Полицијску станицу у Ушћу, која пропрати сва наша дешавања на складан начин, притом и на спортске клубове са којима сарађујемо

успешно, мање-више. Али, Боже мој, тако је у животу, не можемо са свима увек бити у најбољој и успешној комуникацији. Ипак, трудимо се и ми у школи, а и људи са којима сарађујемо да дамо све од себе како би та сарадња успела.

• Наши старији другови, ученици осмог разреда, ове школске године полажу завршни испит. Да ли ће бити пробних шестова за њих и хоћемо ли и ми, ученици седмог разреда, и ове године решавајући пробне шестове?

- Ви сте прва генерација која ће полагати матурски испит који вас свакако очекује, а ви сте и први који крећу рад по неким новинама. Што се тиче осмака, ја очекујем да пробни тест буде, као и сваке године. Ми немамо званично никакву најаву о томе, углавном они нас обавесте свега десетак дана раније. Претпостављам да ће то бити у мају, као и прошле године, када сте и ви имали полагање четири предмета. Очекујем да ће нам и ове године послати неколико тих тестова које ћемо ми заједно одрадити. Сигурно је да ће бити пробног теста за осмаке, али за вас, ученике седмог разреда, још увек нисам сигурна. Наравно, бићете благовремено обавештени.

• И за крај, какву бисте поруку упутили читаоцима нашег листа, а самим тим и нас посавештовали као своје љаке?

- Порука, пре свега за вас ученике, јесте да се заиста трудите, да увек дајете свој максимум. Кад човек да све од себе и кад верује у оно што ради, успех је загарантован и то је сигурно тако.

Ако испред себе имате циљ ком тежите и где дајете максимум од себе, успеха мора бити! Сигурна сам да и ви то знате и да сте некад дали целог себе у нечему. Мени је то циљ, да вас сутра видим као успешне и срећне младе људе и да неког видим на месту на коме сам ја сада.

Желим такође да не идете из Ушћа, да останете овде да живите, радите и допринесете развоју ове наше средине. А порука за цео колектив је да морамо да радимо, да се усавршавамо, да радимо на себи перманентно.

Никако не смемо, односно наш позив нам не ти и не дозвољава, да се учарујемо и не примамо никаква нова знања и искуства, већ морамо да се отворимо за нове ситуације које нам наилазе и ја верујем у људе са којима радим, верујем и знам да су креативни и да имају духа и да нису посустали.

Са друге стране, порука за локалну заједницу и у ужем и у ширем кругу јесте да основну школу и основно образовање не треба да занемари финансијски и то треба да им буде у првом плану и када праве стратегију за локалну самоуправу. И осветљавању стаза које воде према хали.

Одлуком Министарства просвете и науке и Завода за вредновање квалитета образовања и васпитања, Основна школа "Милун Ивановић" из Ушћа је почетком фебруара, у конкуренцији 2011, сврстана у групу од 61 школе које су се по успеху својих ученика издвојиле као најбоље у Републици. У образложењу овакве одлуке, Министарство просвете и науке наводи да су анализом резултата на завршном испиту издвојене школе које су успеле да својим радом превазиђу препреке које ученицима ствара лош социоекономски статус и услови у којима уче и наставници раде.

- Ово признање наша школа је заслужила пре свега напорима наставног особља и органа управљања у самој школи - каже директорка ОШ "Милун Ивановић" Дана Ђоковић, истичући да ће Министарство просвете и науке у наредном периоду умети да цени досадашњи квалитет образовно-васпитног рада и да ће помоћи у даљем унапређивању образовно-васпитне праксе у самој школи, али и да ће ОШ "Милун Ивановић" послужити и као добар пример који ће подстаћи остале школе да улажу више на унапређивању образовно-васпитног рада.

- Наша школа издвојила се у групу најбољих школа пре свега по успешном остваривању два најважнија циља образовне политике у Србији - објашњава директорка Ђоковић - а то је добар рад којим су промовисани квалитет и праведност образовања.

Захваљујући управо оваквом признању, ОШ "Милун Ивановић" стиче право и могућност да конкурише за доделу грантова за промовисање квалитета

образовања у оквиру ДИЈС пројекта за унапређење услуга на локалном нивоу. Такође, овим грантовима моћи ће да приступе само школе које су у групи од 61 у Србији, међу којима је и ОШ "Милун Ивановић".

Поводом овог признања, првих дана марта, у Центру Сава у Београду, одржана је дводневна конференција под називом "Добре праксе и партнерства - кључ ефикасног, праведног и квалитетног образовања" у организацији Министарства просвете и науке, на којој је директорима најбољих школа у Републици на одличном раду честитао министар просвете и науке др Жарко Обрадовић.

У оквиру конференције, директори најбољих школа имали су прилику да се упознају са нацртом нове Стратегије развоја образовања, као и са новим европским програмима у образовању. Била је то прилика и да се сумирају први резултати многих крупних реформских промена у стварању нове образовне политике, од које неке тек треба да постану свакодневни део образовне праксе, док су неке већ заживеле и спроводе се, како је оцењено, врло успешно.

- Највећи изазов у развоју система образовања - преноси

МЕЂУ НАЈБОЉИМ ШКОЛАМА У РЕПУБЛИЦИ

• *Захваљујући овом признању, ОШ "Милун Ивановић" стиче право и могућност да конкурише за доделу грантова за промовисање квалитета образовања у оквиру ДИЈС пројекта за унапређење услуга на локалном нивоу. Такође, овим грантовима моћи ће да приступи само школе које су у групи од 61 у Србији, међу којима је и ОШ "Милун Ивановић"*

утиске директорка Дана Ђоковић - јесте како од добрих примера створити широко прихваћене добре праксе и осигурати одрживост. Зато је циљ ове конференције и био да се добре праксе представе и промовишу, да се учврсте постојећа партнерства и створе нова, како би сви учесници и корисници у образовном процесу учили једни од других и заједно прошли пут од примера до свакодневне праксе.

Иначе, у оквиру конференције, директорка ОШ "Милун Ивановић" Дана Ђоковић активно је учествовала на неколико панел-дискусија, међу којима су Оцењивање, завршни испит и матуре, И родитељи се питају и Управљање школом и оснаживање директора.

Љубаб

*Љубаб њред а да се даје,
и да дуго траје.*

*Љубаб њред а да се
јри на,
и да дуге важна сви на.*

*Љубаб је дуго века,
и тече као река.*

*Љубабне су речи миле,
као да су од неке свиле.*

*Љубаб је од мржење
јача,
љубаву се љубав
враћа.*

Данијел ЗЕЧЕВИЋ

III

ДВЕ УЧЕНИЦЕ ЛЕТОВАЛЕ У ИТАЛИЈИ

• У сарадњи са италијанском хуманитарном организацијом “Ун Понте Пер”, Црвени крст из Краљева је средином јула ове године обезбедио летовање у Италији за петнаестак малишана из Краљева и околине. Међу њима су биле и две ученице наше школе, Кристина Ђурађевић и Светлана Крсмановић из Гокчанице

Дугогодишња и изузетно успешна сарадња наше школе са Црвеним крстом Краљево је настављена је и унапредна и протекле 2011/2012. школске године.

Већ почетком школске године, у октобру 2011, Црвени крст је обезбедио донацију у виду гардеробе, када су по два ученика из сваког одељења наше школе добила по два комада одеће. Наши ученици су се јако обрадовали изненадним поклонима. Било је ту и кошуља, панталона, хаљиница, јакни, веша и многих других лепих и квалитетних делова одеће.

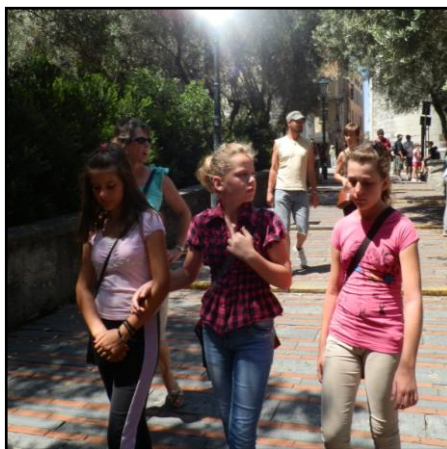
Потом, крајем фебруара 2012. године, у оквиру Сретењске трке организоване у Ушћу, на којој су, између осталих, учествовали и ђаци наше школе, подељени су пакетићи које је обезбедио Црвени крст из Краљева.

У априлу 2012, као и много година уназад, наша школа је учествовала на ликовном конкурс “Крв живот значи”. Иако ове године није било запажених резултата, следећи гесло “важно је учествовати”, радо смо се одазвали позиву наших драгих сарадника, што ћемо чинити и убудуће.

Тако смо се наредног месеца једнако вољно и спремно одазвали позиву на учешће у квизу “Šта знаш о Црвеном крсту”. Такмичари који су представљали нашу школу били су ученици одељења 5/3 из издвојеног одељења у Гокчаници. Поносно и упорно су се борили против још 12 скопа из других краљевачких школа и освојили солидно треће место.

У сарадњи са италијанском хуманитарном организацијом “Ун понте пер”, Црвени крст Краљево

је средином јула 2012. обезбедио летовање у Италији за петнаестак малишана из Краљева и околине. Међу њима су биле и две ученице наше школе, **Кристина Ђурађевић** и **Светлана Крсмановић** из Гокчанице, ученице петог разреда. Оне су са осталим другарима провеле десет предивних дана у близини Ђенове. Поред мора и свакодневних

Џеца и Кристина у Италији

спортских активности на плажи, деца су имала прилику и да се упознају са културним и историјским богатством ове регије, па су тако обишли знаменитости Ђенове и Милана, као и највећи европски акваријум. По сузама дече, али и домаћина, по повратку кући, види се да ће им ово летовање остати у сећању као незаборавно искуство.

- Италија је много лепа земља – каже Светлана Крсмановић. – У Милану сам видела Катедралу, стадион “Сан сиро”, музеј и Миланску скалу. У Ђенови смо посетили акваријум са чудесним рибама и уопште

најразличитијим морским светом, и брод Кристифора Колумба... Ту сам, купајући се у прелепом мору, научила и да пливам. Пробала сам праву италијанску пизу и неке њихове специјалитете. Упознала сам много другара и највећа ми је жеља да опет посетим ту прелепу државу.

Потпуно подржавајући Џецине утиске, Кристина Ђурађевић истиче да јој је у почетку било необично што Италијани другачије причају, али да јој је пуно помогло знање енглеског језика и да нису имале проблема у комуникацији.

- Одушевљена сам како Италија изгледа, како је уређена и прелепа и желим да што пре опет посетим и друге италијанске градове – наглашава Кристина одушевљено. – Прелепо море, палме и пријатељи које смо стекле, само су употпунили лепоту свих места које смо обишле. Неколико пута смо и покисле, биле смо и уморне од сталног пешачења, али то нам никако није кварило расположење, него напротив, уз сву лепоту коју смо виделе и то је део наших предивних успомена.

Колико наши ученици цене сарадњу са Црвеним крстом и њихову несебичну помоћ показује и бројка од 170 ученика наше школе, што је више од половине укупног броја ђака, који су се у току школске године учланили и постали чланови Црвеног крста Краљево.

Наша школа планира да настави редован контакт и добру сарадњу са Црвеним крстом Краљево како у овој школској години, тако и у онима које долазе.

Маријана ДРАЖОВИЋ

ПОНОВО РАДИ РАДИО!

Мало школа у Србији има школски разглас. Дуго година, још од Омладинске радне акције "Ибар" из осамдесетих година, у магацину наше школе, прекривен прашином стајао је и чекао наш школски разглас нека креативнија времена и неке нове ентузијасте и заљубљенике у тај волшебни медиј.

За веома кратко време, младе и креативне колеге, инсталирале су

сву технику за школски разглас. Направљена је "глува соба", прикључен рачунар уместо грамофона и касетофона, осмишљена редакција и оформљен водитељски и технички тим.

Троје ученика осмог разреда: Ђорђе Јовановић, Стефана Вукосављевић и Слађана Јаблановић, перфектно су схватили идеју школског разгласа. После почетничке тремe и

периода неопходног да се скипа ухода, програм за време великог одмора све је квалитетнији и свакога дана могу се чути најновији музички хитови, актуелне вести из школе, занимљивости и још пуно тога.

Очекивања су да ће ова веома лепа идеја заживети и сваком даном бити све квалитетнија, а наш програм слушанији.

Остваривање програма „Професионална оријентација на прелазу у средњу школу“

ЗА БОЉИ ИЗБОР БУДУЋЕГ ЗАНИМАЊА

Промене у свету занимања са собом доносе промене квалификационих захтева и мењају и сам захтев за професионалном оријентацијом.

Да би наши ученици добили што адекватнију подршку у тој области, ове школске године, професионалана оријентација у седмом и осмом разреду се реализује кроз програм „Професионалана оријентација на прелазу у средњу школу“, имплементирана у наставне предмете (српски језик, ликовна култура, музичка култура, информатика и рачунараство, грађанско васпитање, ЧОС).

Треба нагласити и то да ће наши ученици кроз „реалне сусрете“, односно посете предузећима и средњим школама, активно и искуствено учити, допуњавати и упоређивати стечена теоријска знања о свету рада и занимања, што ће допринети формирању коначне одлуке о избору будућег занимања.

Школски Тим за професионалну оријентацију је главни носилац расализације овог програма. Тим је прошао обуку коју је организовало Министарство просвете и науке и немачка организација ГИЗ. Након тога је Тим проширен са још неколико чланова, упознао све актере у школи о овом пројекту, направио акциони план, одабрао начин имплементације и кренуо са великим задовољством у његову реализацију. У процес професионалне оријентације су укључени поједини предметни наставници седмог и осмог разреда, одељењске старешине, родитељи и локална заједница.

Похађање овог програма није било обавезно, али су наши ученици као и њихови родитељи са великим задовољством и очекивањима прихватили учешће.

МОЈА ШКОЛА • МОЈА ШКОЛА • МОЈА ШКОЛА • МОЈА ШКОЛА • МОЈА ШКОЛА

ХОБУ ДА БУДЕШ ДЕТЕ!

Још само неколико година и долази крај. Детињство се удаљава корак по корак, а ја неуморно стојим у месту, уживам у лепоти дечијих дана и посматрам хоризонт који се сваком даном преда мном све више отвара.

Дивим се птицама које слободно лете, бескрајним небеским просторствима, дивим се, али им не завидим на слободи. Можда је то зато што сам и сама слободна. Морам вам одати тајну да се некада јако непристојно загледам у људе из своје околине. Питам се куда иду, зашто журе, како то да неки стално осмехом откривају своју срећу, а други прикривају сузе!?! Зашто се и ја не понашам тако?

Сада ми је можда јасно. Ја сам само дете. Нисам стално заузета, немам превише обавеза, не знам да ћутим и никада не скривам своја осећања. Такву ме сви знају, то сам права ја. А и сама признајем да нисам спремна да се суочим са свим тим искушењима на које би ме пут живота слао. Лутке су и даље моје другарице, а слободно време начин да испуним живот.

Ја не желим да се сада ишта мења. Желим да у оваквим данима уживам још дуго и надам се да не осуђујете мој претерани занос. И ако уживам у сваком дану, знам да ће свако време са собом донети нешто ново и тако разбити монотонију нашег живота. Изненада, неочекивано појавиле су се прве симпатије и неко чудно, несвакидашње, а мени непознато осећање. Другарице су ми рекле да се то зове љубав, а сестра да је за љубав још рано и да уживам у томе у чему сам, јер реч коју наслућујем, у будућности ми неће донети само пријатна осећања, већ ће се веома лукаво и бахато односити према мени. Како год било, ја се сада осећам лепо и прија ми када осетим те лептириће у стомаку. Још је рано да мислим о неким последицама.

Ја желим да још дуго уживам у симпатичним стиховима Душка Радовића, Јована Јовановића Змаја и Љубивоја Ршумовића, у делима браће Грим, желим да се чудим Плавом зецу, да верујем у Лилипутанце, да се дивим принцезама, да очекујем принчеве, плашим се вештица и злих вила и живим живот као да сам главна јунакиња Керолове бајке. Знам да ми се неће пружити друга прилика да опет прођем кроз све то и зато ове године живим са пуним правом.

Не знам да ли је ово само сан или још једна ноћна мора, а видим да није ноћ, не спавам и мислим да се догађа управо оно што ја не желим, одрастам, па сада живим у страху да ће се једног јутра пробудити као одрасла, а да се нисам заситила детињства и да ћу сама себи морати да признам да више нисам дете.

Магдалена **МАРИНКОВИЋ** V₄

ЦРКВА

Црква је најсветије место
Ћ шало људи иду светио.
Шоле Воћа и мајку
Воћородицу
А сачуба њихову
ћородицу.

Када у цркву улазило
Љубило икону,
Палило свећу
Ћ молило Воћа за срећу.

Магдалена **КУНДОВИЋ**

IV

“МАЛЦИ”, ГОКЧАНИЦА

БАЈКА

АНЂЕЛА И ДВА ЈАГЊЕТА

Била два јагњета, која су се препирала ко је храбрији.

Анђела их је упитала: “Зашто се препирете”? Они су јој рекли: “Желимо да сазнамо ко је храбрији”. Једно јагње рече: “Хајде да одемо до вука” Анђела повика: “Мислим да то и није тако добра идеја”.

„Ма шта лоше може да се деси?“, рече друго јагње. „Вук неће бити задовољан, позваће вас на ручак, а ви ћете бити главно јело”.

Јагњиће је то уплашило, али толико су желели да сазнају ко је храбрији да су повикали: “Ма какав вук, знаш ли ти шта смо ми за њега”?

„То ме и плаши”, повика Анђела. „Ако вук буде нешто покушао, урадићете овако: ја ћу му одвратити пажњу, а ви то време искористите да побегнете”.

Када су јагњићи стигли пред вукову јазбину, повикала су: “Изађи и погледај нас у очи, ти кукавице”.

Вук је то чуо и јако се увредио. Изашао је из јазбине и зарежао је на јагњиће: “Како се усуђујете да ме назовете кукавицом”?

Анђела је искочила из жбуна и вук ју је појуро. Анђела је водила вука ка реци и у последњој секунди избегла пад у реку, а вук упаде и удави се. Јагњићи су стрпљиво сачекали да се Анђела врати кући. Када је Анђела стигла кући, много су јој захвалили. И схватили да су подједнако храбри. Од тог дана јагњићи су се држали далеко од вучих јазбина.

Анђела **ВУКОВИЋ** III₂

ЕКО-ТИМ

УЧЕНИЦИ ПРЕДЛАЖУ АКЦИЈЕ, НАСТАВНИЦИ ИХ ПОДРЖАВАЈУ И ОХРАБРУЈУ

Школско двориште матичне школе у Ушћу је оплемењено са новим засадима садница јоргована и једним стаблом дрвета гинко, за саднице јоргована су се побринули вредни ђаци наше школе, прешежно из Полумира и околине, а школско двориште у Гокчаници је оплемењено и са једном, али вредном садницом смокве...

Планиране активности Еко-тима (Славко Трифуновић, Јелена Чешљарац, Александра Пешић, Божидар Ружић, Горица Пешовић, Бојан Богојевић, координатор Весна Тошић и велики број усника наше школе), већином су реализоване, а неке су изведене и ван плана, пошто се у међувремену указала потреба за њима.

Сви важни еколошки датуми: Дан вода, Дан планете Земље, Дан борбе против пушења и Дан климатских промена, обележени су кроз различите активности са члановима тима и ученицима, одржана су разна предавања везана за важне датуме, вођене су дебате на теме, прављене су изложбе у виду еко-паноа, очишћено је школско двориште у матичној школи и издвојеним одељењима, очишћене су обале реке у Гокчаници...

Остварена је и изузетна сарадња Еко-тима са Месном заједницом Међуречје у Гокчаници, конкретно са Добривојем Милошевићем, запосленим у овој установи, који је са ученицима седмог разреда и члановима тима спровео акцију поткресивања оштећених стабала у окружењу школе, као и поправку клупа и чишћење спомен-чесме у истом месту, школско двориште у Гокчаници је оплемењено и са једном, али вредном садницом смокве, а за то се побринуо наставник Драган Вукићевић са ученицима школе...

Школско двориште матичне школе у Ушћу је оплемењено са новим засадима садница јоргована и једним стаблом дрвета гинко, за саднице јоргована су се побринули вредни ђаци наше школе, претежно из Полумира и околине, а за садницу гинка можемо захвалити Србија-шумама, Шумској управи Ушће и запосленом Марку Радовићу, са којима смо такође имали завидну сарадњу. Акција сађења је спроведена уз велики број ученика и запослених, заинтересованих за лепшу и здравију околину.

Наша школа се придружила и скромним доприносом учествовала у акцији „Очистимо Србију“. Очишћено је школско двориште и шира околина око дворишта, а наши најмлађи ученици су били најактивнији.

Очекивања су да ове скромне али едукативне акције делују на формирање позитивне еколошке свести код наших најмлађих, а њихови наставници су спремни да их правилно усмере и подрже.

Весна ТОШИЋ

ФОТО-РЕПОРТАЖА

КРЕДОМ НА АСВАЈТУ

Поводом Дечије недеље, која се традиционално одржава почетком октобра, ученици наше школе и ове године свој дан овај празник маште и креативности обележили су низом активности.

МУЗИЧКА ШКОЛА

ШАНСА ЗА МУЗИЧКИ НАДАРЕНЕ УЧЕНИКЕ

Од ове школске године у нашој школи почела је рад и Музичка школа „Стеван Мокрањач“ из Краљева. Наши ученици имају могућност да уче солфеџо и свирање на четири инструмента: гитара, клавир, хармоница и виолина.

На почетку ове школске године уписано је 29 ученика. Имамо ученике који су заинтересовани за свирање на сва четири инструмента.

- Ми смо једина основна школа у граду Краљеву која осим основног образовања пружа могућност и за музичко образовање, каже директорка наше школе Дана Ђоковић. - После завршене ниже музичке школе наши ученици школовање могу да наставе у школи „Стеван Мокрањач“ у Краљеву. Изузетно смо поносни на то што смо успели да отворимо одељење музичке школе код нас. На тај начин смо нашим ученицима омогућили додатну подршку у развијању своје надарености, креативности и свестраности.

ВЕРОНАУКА

УЧЕНИЦИ ОРГАНИЗОВАЛИ ПОКЛОНИЧКО ПУТОВАЊЕ

Ученици који похађају верску наставу, заједно са својом наставницом Јеленом Драгојловић, у јуну су организовали поклоничко путовање у манастире Градац, Ђурђеви Ступове, Стару и Нову Павлицу и Пертову цркву.

У манастиру Градац присуствовали су Светој литургији, где су се и причестили. После литургије обишли су извор лековите воде, играли стони тенис, фудбал и фино се одморили у пријатном амбијенту, где су их сестре овог манастира јако лепо угостиле.

У манастиру Ђурђеви Ступови, игуман отац Герасим, приредио је ученицима мали квиз. Ученици који су одговорили тачно на постављена питања добили су разне награде. Било је то дивно путовање и надамо се да ће таквих путовања бити још у нашем будућем раду.

Да ли сте знали да...

-Око 50 посто људи на свету никада није обавило телефонски разговор?

-Да је немогуће кинуту отворених очију?

-Да су слонове једине животиње које не могу скакати?

-Комарци имају зубе?

-Просечан човек дневно изгуби 200 длака на глави?

-Да су наше очи од рођења истих димензија али да нос и уши не престају да расту?

-У просеку човек удахне 23.000 пута дневно?

-Пацови могу да издрже дуже од камила?

ВЕЖБАНКА

ЧУДАН ЈЕ ОВАЈ СВЕТ У МЕНИ КАД СВЕ ПОЖУТИ И ПОРУМЕНИ

Осмех па сузе...И туга и радост. Напољу киша, а мени топло, Сунце сија и тамо једно око. Ја сам се заљубила.

Док спавам, сањам један глас. Ујутру ужурбано идем у школу да бих тај глас заиста чула. На великом одмору ужину купујем где раније нисам, али тамо ћу видети један осмех, миг ока и чути једно „hao“. Кошарку раније нисам волела, али сада је обожавам. Јер, љубав је када ти срце тако јако куца да имаш утисак да ће искочити. Улицом скакућем, док остали нормално ходају. Нешто обећам па заборавом. Трудим се да заборавим, али сви виде. И он, рекао ми је да је заљубљен, али да зна да сам и ја. Тада птичице певају само за мене. Другарице ми нешто кажу, а ја их не чујем. Иако је далеко, ја сам у њега још увек заљубљена.

Срећна сам када ми стигне порука и када схватим да нисам заборављена.

Александра ПЕТРОВИЋ VII₁

О ЧЕМУ ТРАЧАРИМО ИЗМЕЂУ ЧАСОВА

Највећа радост за све нас у школи је када се чује звоно које означава крај часа и тада дође наших пет минута.

Када се заврши час, сви одемо до ичионица у којим имамо следеће часове, оставимо ранчеве и изађемо у ходник. У ходнику се ми осмаци окупимо и причамо о свему и свачему, јер између часова увек имамо различите теме за разговор.

Дечаци се одвоје и најчешће причају о фудбалу, тенису и утакмицама, а девојчице причају о момцима, моди, о смешним догађајима са часова. Док се дечаци расправљају који је фудбалски клуб најбољи, ми причамо о својим симпатијама и поверавамо се једне другима. У последње време тема која нам је свима заједничка за разговор јесте крај ове школске године и наш расстанак. Највише причамо о матури, о томе како ће ко да се обуче, како ће која девојчица да се нашминка и договарамо се ко ће са ким бити у пару.

Неки од нас су љути што слаavimo матуру у сали, а не у ресторану, као остале генерације, али нам је свима најбитније да се лепо проведемо. Такође, причамо о пријемном, али и о нашем растанку. Сви ћемо једни другима недостајати и већ сада знамо да ће бити плакања на крају ове школске године. Недостајаће нам цела школа, па чак и наши петоминутни разговори између часова.

Од следеће године сви ћемо бити средњошколци и све везано за основну школу ће нам недостајати: недостајаће нам учионице, наше старе клупе, школски ходници, али и наши разговори између часова који нас увек орасположе и који нам ниикад нису досадни.

Виолета МАТОВИЋ VIII-1

ОТИШЛЕ СУ ПОСЛЕДЊЕ ЛАСТЕ

Долази јесен. Одлази лето и топли летњи дани, а са њима одлазе и ласте.

Више нема тих драгих бића које би весело цвркатале и летеле небом. Крошње дрвећа су остале пусте, јер нема ласта кој су весело скакутале по гранама.

Недостаје ми цвркат тих малих веселих птица. Мале и веселе, ласте су цело лето у јатима летеле небом изнад мога села. Веома је пусто и чудно без њих. Свакога дана сам их виђао како се весело играју на кабловима који воде струју до наших сеоских кућа. Слетале су и узлетале са крова моје куће.

Имао сам и своју ласту. Направила је гнездо у дворишту моје куће. Чувао сам њена три мала птића. Посматрао сам како расту, како их мајка храни. Радовао сам се када су први пут полетели из гнезда. Сада су порасли и ојачали. Уз маму, ласте су савладале вештине летења и спремне су за дуг пут који је пред њима. Одлазе на југ због хладнијег времена које долази у наше крајеве.

Последње јато ласта управо полеће са мога крова, а са њима и моја ласта и њени птићи. Пожелео сам им срећан пут и брз повратак, уз обећање да ћу им чувати њихова гнезда.

Лазар ЦВЕТКОВИЋ V3

МОЈА ШКОЛА • МОЈА ШКОЛА • МОЈА ШКОЛА • МОЈА ШКОЛА • МОЈА ШКОЛА

**ЈЕСЕН У КАПУТУ
ЖУТОМ**

*На прозор еан помолила љаву
и видела цвела, покошени шрабу.*

*Зрвече није зелене доје
видеше очи моје.*

*Обе је тако жутио зелено, ирвено,
зелено,
као најлепши филм шарено.*

*Није ниједној ирвеша,
као што је било овој леши.*

*Тада схватиш, јесен је дошла
даци када еан у школу
пошла.*

*Ошћила је јесен у жутиом капуту,
хладнији дани су нам на путу.*

*Јесен и на чари евоје,
на нама је да кажемо које.*

Александра ЕРДОГЛИЈА
Лозно

грутарсџиво

**Грутарсџиво је
иџра,
која дуџо шраје,
и а све шјајне
груџу гаје.**

**Кроз иџру се
сџекне
велико
иријаџељсџиво,
које понекад
иосџане шесно.**

**Те чарке врло
краџко шрају,
и оџеџи груџоби
добри осџају.**

**Марко
ЕРДОГЛИЈА**
IV Лозно

Сања КОШАНИН II

ШКОЛА

Родила се моја школа
на зеленој трави,
на сунашцу маленом,
и под небом плавим.

Волим школу,
волим знање,
школа је за мене
највеће имање.
У школи имам
другаре своје,
дружим се са њима
још од ране зоре.

Неко воли цвркулт птица,
Неко нежну плаву боју,
Неко мирис љубичица,
а ја волим школу своју.

У њој сам постигла
успех свој
и зато је школа
понос мој.

Јована ГАЈОВИЋ VII₂

ДИЛЕМА

Кад сам био ђак првак,
Живот ми је био лак.
Школа ми је била мила
и лако се учила.

Сада није тако лако,
Мама каже треба тако,
Ко од књиге сада бежи,
Живот ће му бити тежи.

Кад порастем бићу неко славан,
И захвалан за све што сам стекло,
Зато школа драга служи,
Радост да нам свима пружи.

Александар ЕРДОГЛИЈА VI₂

Кристина ПЕШИЋ II

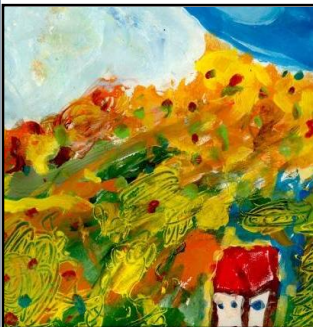
Милена БАНКОВИЋ, учитељица

**БОЖЈИ
ДОМ**

**Црква је један дом,
у коме живи један Бог.
Црква је један дом,
где долазе,
многи људи, да се Богу
моле.**

**У цркву иду,
разна деца, људи.
Црква је наш дом,
у коме живи,
један Бог.**

Ана ЕРДОГЛИЈА IV
Лозно

**Кристина
ЂУРАБЕВИЋ VI₃**

**МОЈА
ШКОЛА**

*Моја је школа лепа
и цела је у цвећу
она деца маме
уздахе и срећу.*

*Школа је мила
И добра мама
Која ђаџа
Научи сама.*

*Школа ђаџима
Памет даје
У њој ђаџи
Стичу знање.*

*Школу воле сви ђаџи
А највише ђаџи прваџи.*

Дејан ВЕСЕЛИЋ VIII₂

ЈА, ПЕТАК

• Први пут у историји школе један ученик у вишим разредима чини једно одељење. Лазар Цвешковић је, наиме, једини ђак у VЗ одељењу у издвојеном одељењу у Гокчаници. На почешку школске године Лазо је био прави медијски хит, а у оквиру школског задатка из српског језика написао је следеће:

Почео је септембар. Време је да се крене у школу.

Ове године крећем у пети разред. Веома ми је чудно, јер сам се навикао на учитељицу. У петом разреду имају

неколико нових предмета, али ћу имати и неколико старих. Нови предмети су ми се баш свидели.

Ове године сам једини ђак у учионици. Веома ми је чудно, али ћу се навикнути. Сви наставници су веома добри према мени, али ми фале другари.

Са другарима из других одељења се играм за време одмора и ужине. Јако ми је жао што нема другара у учионици. Немам са ким да се поиграм и насмејем на часу. Немам од кога да позајмим оловку, зарезач или гумицу кад заборавим. Час физичког је помало досадан, јер немам другара са којим бих играо фудбал и радио вежбе. Сам сам у свему.

Лепо је бити ђак петек, али ми недостају другари да би пети био пун петица.

ВЕЖБАНКА

Бој

Кад си шужан
и кад ти нешто треба,
Богу се помоли шако
треба!

Кад те шуѓа у живошу
праши,
ти се Богу помоли
она ће нестиаши!

Кад неког волиш,
а он тебе не, ти се
Богу помоли и заволеће
те!

И у добру и у злу,
Бог ће ти помоћи
али мораш му даши
захвалу!

Бојана ЈАБЛАНОВИЋ
III Полумир

Јована ГАЈОВИЋ VII₂

Црква

Свако дете које се роди,
са црквом се роди.

Бог нас највише воли,
па се у цркви њему моли!

У цркви су се родитељи
венчавали,
а деца преобразавали.

Када се молимо након тога
рецимо
„Хвала ти Боже, што си нам
све учинио“.

Зато Боже, молим те снај,
што пре, да и ти радост,
покажеш што пре.

Моле те и воле,
ваши четртакши!

Мина КРСМАНОВИЋ
IV

А. ПЕТРОВИЋ VII₁

Немојте се
шалиши

Немој да се шалише
разлике да правише,
између маме и шаише
разлике нема, да знаише!

И ко то сме да каже
да су мамине руке
нежније, драже?
Таиша са нама све бриге
дели
и његови су дланови
једнако врели.

Па шта ако не може да
нас роди
и цео дан са нама
проводи?
Ја знам да увек све од
себе даје
да нам сваки шрен у
срећи шраје.

Испод гусних обрва
завирише боље,
имајише више сирћења,
воле
и знам да ћеше видеши
шамо
љубав, срећу, нежност...
све за нас само.

Зашто, немој да се
шалише
разлике да правише,
између маме и шаише
разлике нема, да знаише!

Елеонора ЕРДОГЛИЈА
IV разред, Ушће

Милина ЛУГАЛИЋ VII₁

МОЈ НАЈБОЉИ ДРУГ

Сви имају другове или другарице. Неко мање, неко више, а неко ниједног... Ја имам пуно другова, али ми је најдражи Ђоле.

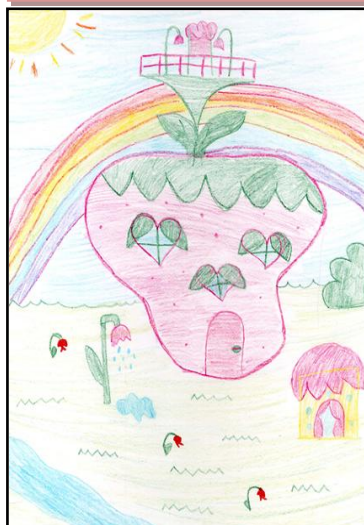
Ђоле и ја смо роиђени у истом породицишту. Са њим се дружим од детињства. Наравно, посвађали смо се неколико пута, али смо свађу увек брзо заборавили. Са њим сам ишао у школу, он је сада трећи разред.

Када дође распуст, Ђоле из Краљева дође у Гокчаницу, па цео распуст проведемо у игри. Али, као и сва деца, волимо и зиму, а највише када падне снег. Онда се грудвамо, санкамо, скијамо, правимо Снешка Белића. Често, када дође из Краљева, играмо се и на компјутеру.

Ђоле има и брата. Зове се Пеђа и веома је мали, иде у предшколско, али је прави мали ђаво. Стално нам досађује када се играмо Ђоле и ја, хоће непрестано да се игра “Њолфрестаина”, што у преводу значи ратовање. И онда га морамо послушати, или би почео да кука... Много смо ствари радили Ђоле и ја док је био овде у Гокчаници.

Другарство је највеће богатство. Другарство је вредније од злата. Ко има искреног и доброг друга, није ни свестан колико је срећан човек. Мени мој друг Ђоле много недостаје.

Милош ВУКОМАНОВИЋ VI₃

Виолета БЕЛАКОВИЋ III₂

Љубав

Љубав је кад је
друѓарство право
и када с њима ужину
делиш.

Љубав се кући и у школи
сичиче,
Љубав је када ти мама
виче.

Љубав је једна лепа реч
Љубав која окреће свет.
Љубав је када имаш
друѓа,
због љубави кад те мучи
шуѓа.

Владимир МИЛЕТИЋ
IV Полумир

ПРЉАТЕЉИ ЗАУВЕК

У једној цунџли живеће су две врсте
диносауруса. Трицератиор и Тираносаурус рекс.
Али нећеће ми вероваши, имао је главу
Тираносауруса рекса, а шело Трицератиорса, што
је био диносаурус Дек, звали су га Трицератиорс
Рекс. Одлучили су да ће га заувек ошераши зашто
што их је срамошио. Ошерали су га бац на
његов рођендан, што је одлучио његов деда
Акиоус. Дек је био усамљен и шужан. Све
животиње су га се плашиле. Једног дана поред
њего је прошла змија велике главе и малој шела.
Звала се Яара. Ђ њу су родитељи оставили. Ђз
сипрашне шуме чуо се рик лаба. Яара и Дек су
побеђи. Заувек су оштели заједно.

Урош ПЕШИЋ III₂

САЈБЕР

• Посебан изазов за учитеља Ивицу је био да ради на овом пројекту иако је знао да то пре њега нико није ни покушао. Квалитет снимљеног материјала се временом побољшавао и повећавао, а иако и интересовање колега из Србије и држава бивше Југославије

УЧИТЕЉ

Могућност учења на даљину је привилегија много богатијих држава које су кадре да издвоје новац за овакве пројекте. Учитељ наше школе је показао да се са добром идејом и доста ентузијазма и рада може постићи много.

Наиме, у ери када наш просветни систем тражи и налази модус како побољшати ефекат просветног система наш учитељ **Ивица Жупањац** је показао да је можда решење било ту, на дохват руке. Креирањем сајта "Сајбер учитељ", скренуо је пажњу првенствено деце и родитеља, колега учитеља и наставника не само у Републици већ и у иностранству, али и најшире јавности.

На сајту се пружају могућности гледања и слушања снимљених часова који могу разјаснити нејасно или научити оно што је пропуштено.

- Свако време доноси нешто своје – истиче Ивица, који је већ добио надимак **Сајбер Учитељ** - а ово наше доноси трку и стрку, јурњаву, тако да све мање људи имају времена да се посвете деци, па и друштво гледа на просвету као трошак а не као инвестицију. У том општем метежу, ми проветни радници, на челу са младим и креативним колегама, треба да покажемо ђацима како да сами буду истраживачи својих интересовања.

Са том идејом, а поготово са раније нерешеним питањем и проблемом како помоћи болесној или другој деци која нису у стању да долазе у школу, направљен је овај сајт.

- **Ово није лак посао**, каже Сајбер Учитељ - **требало је осмислити доста часова, снимити их, пронаћи модел какав највише одговара деци.**

Посебан изазов за њега је био да ради на овом пројекту иако је знао да то пре њега нико није ни покушао. Квалитет снимљеног материјала се временом побољшавао и повећавао, а тако и интересовање колега из Србије и држава бивше Југославије.

Наша школа је, захваљујући ентузијазму и упорности Сајбер Учитеља, постала прва школа у којој се инплементирало учење на даљину. Учитељ Ивица тврди да још много треба да се ради на у овој области, а пре свега на едукацији наставног кадра, а потом и самих ђака.

На овом сајту пружа се много креативних идеја и за учитеље, које се могу применити у настави, а које Сајбер Учитељ несебично омогућава својим колегама. Осмишљен је и кутак где се могу играти понуђене интерактивне ("онлајн") едукативне игре, које је изабрао сам Сајбер Учитељ, а са идејом, и вођен искуством из

учионице, да деца најбоље уче управо кроз игру.

Имајући у виду да наша школа има школски сајт који за годину дана постојања има више од 130.000 посета (само у једном дану у јуну, сајт је посетило око 6.500 корисника), и Електронски дневник, који је Ивица сам осмислио и направио, не чуди податак да нас већ зову **Сајбер Школа**, па не изненађује ни то што је и РТС изразио интересовање за нас и позивао Сајбер Учитеља да гостује више пута у њиховим емисијама и да представи свога сајта представи најширој јавности.

- **Морамо знати да се налазимо на почетку пута који нас води у савремену наставу.** – констатује Ивица Жупањац, Сајбер Учитељ - **Трудимо се да оно што имамо искористимо паметно, било да је то ово време које живимо, или овај посао који радимо. Не постоји човек који се не сећа свог учитеља. Стога се треба трудити да вас ђаци памте као креативног и преданог учитеља, јер то и јесте суштина наше мисије.**

Драган ВУКИЋЕВИЋ

www.sajberucitelj.wordpress.com

ОШ „Milun Ivanović“ Ушће

АТЛЕТИКА

ОДРЖАН КРОС РТС-А 2012.

Овогодишњи традиционални Крос РТС-а одржан је и у нашој школи. Са својом скипом ученика и младих асистената, за беспрекорну организацију побринуо се пре свега наставник **Славко Трифуновић**.

Он је предузео све мере опреза и уз пословичну прецизност која га краси, како би све трке протекле уз минилан ризик од повреда свих учесника кроса. Нажалост, није остварена његова претходно утврђена и трасирана маршрута, која је осмишљена као прави крос по травнатој подлози, али нхеочекивана киша, у иначе сушном периоду године, приморала га је да измени трасу, јер је терен био претерано натопљен водом и блатњав, уз

претњу и ризик да дође и до повреда ученика кроса.

Упркос промени маршруте, ниједан такмичар није се повредио, а постигнути су изузетни резултати. Да би мотивисали ученике да масовније учествују и да не одустану пре проласка кроз циљ, крос деоницу претрчали су и најупорнији наставници љубитељи активног и рекреативног спорта, који су такође показали добру кондицију и спремност и за дуже трке у овој дисциплини краљице спортова.

По разредима, најуспешнији учесници Кроса РТС-а 2-12, били су ученици: **Димитрије Кошанин** и **Кристина Пешич** (прво место у категорији дечака и девојчица), **Стефан Дражовић** и **Анђела**

Томовић (друго место), **Младен Пешић** и **Елеонора Ердоглија** (треће место), **Душан Бошковић** и **Марина Топаловић** (четврто место), а потом и **Алекса Радосављевић** и **Марија Радуловић**, **Филип Живковић** и **Кристина Главчић**, **Марко Николић** и **Снежана Чорбић**, и, најзад, на крају шампинског низа успешних **Младен Балтић** и **Катарина Ерац**.

СРЕТЕЊСКА УЛИЧНА ТРКА "УШЋЕ 2012."

После одлагања због лоших временских услова, овогодишња Сретењска улична трка је одржана тек крајем фебруара

Стаза за трчање је била влажна, клизава, а киша је додатно погоршавала услове. Учествовали су, иначе, ученици школа из Ушћ, Студенице и Краљева.

Иначе, у такмичарском делу наступиле се екипе из Новог Пазара, Смедерска, Крагујевца, Чачка, Ужица и Ваљева. За скипу Новог Пазара наступила је и победила **Амела Терзић**, актуелна европска првакиња. Посебно су били атрактивне трке припадника војске, полиције, ветерана и рудара.

Ученици наше школе, очекивано, постигли су запажене резултате. Права места су освојили **Невена Крсмановић**, **Кристина Топаловић**, **Душан Бошковић**, **Кристина Главчић** и **Младен Балтић**.

Да би и овогодишња Сретењска улична трка била успешно изведена, огроман допринос пружио је и Организациони одбор уличне трке који су чинили **Милан Јовић**, **Вучић Ђоковић**, **Живорад Дражовић**, **Момчило Ромчевић**, **Светислав Дикић** и **Славко Трифуновић**.

НАШИ УЧЕНИЦИ НА ПОБЕДНИЧКОМ ПОСТОЉУ

На Општинском првенству у атлетици одржаном 19. априла 2012. године на Атлетском стадиону у Краљеву, ученици наше школе постигли су одличне резултате.

У категорији трке на 600 метара за девојчице, **Невена Крсмановић** (VIII3), освојила је треће место, а четврто **Невена Главчић** (VIII 1). У категорији дечака, ученик VIII2 **Младен Балтић** био је трећи, **Лазар Чингелић**, ученик VIII1, у категорији бацања кугле са резултатом од 9,81 метара, постигао је пети резултат.

НОВОГОДИШЊИ ТУРНИР 2011/2012.

У децембру прошле године одржан је традиционални Новогодишњи турнир у стоним тенису, који су

организовали наставник **Славко Трифуновић** и учитељ **Ивица Жупањац**, искрени заљубљеници у овај спорт.

Турнир је одржан је у категоријама девојчица и дечака, а наступили су **Јована Радоњић**, **Анђела Чингелић** и **Сандра Кошанин** (категорија девојчица) и у дисциплини за дечаке **Владимир Радуловић**, **Дејан Веселић** и **Борис Рашковић**.

КАЈАК

КАЈАКАШИ
“СТУДЕНИЦЕ”
ПРВАЦИ СРБИЈЕ

На овогодишњем првенству Србије у кајак слалому на дивљим водама, кајакашаи “Студенице” из Ушћа убедљиво су освојили прво скипно место, испред скипа “Гусар” из Ниша и краљевачког “Ибра”.

И ове године ученици наше школе су постигли одличне резултате и дали велики допринос овом успеху.

Јована Гајовић, ученица VII2 разреда, освојила је прво место у категорији K1 за јуниорке, друго место K1 пионири, прво место K1 спуст-класик и прво место у категорији K1 спуст-спринт.

Марко Николић, ученик VIII2, освојио је прво место у категорији K1 за пионире, затим прво место место 3xK1 за кадете, друго место K1 за јуниоре, и треће место 3xK1 за сениоре.

Посебно место заузима **Милица Раденковић**, ученица III2 одељења, која је освојила треће место у категорији K1 за јуниорке.

Летњу школу кајака, која је трајала од 25. јуна. до 15. септембра ове године, успешно су завршили следећи ученици наше школе: **Милица Раденковић** и **Урош Пешаић**, уџеници одељења III2, **Марко Лишанин**, **Јован Гајовић**, **Лазар Перишић** и **Петар Видојевић**, сви ученици II, као и **Кристина Крстић**, ученица одељења VII2.

Надамо се да ће се идуће године пријавити још уеника из нижих разреда за наредну Летњу школу кајака.

НАГРАДЕ

АЛЕКСА
КОСТИЋ
СПОРТИСТА
ГОДИНЕ
ГРАДА
КРАЉЕВА

Млади кајакаш **Алекса Костић**, члан КК “Студеница” и прошлогодишњи ученик осмог разреда наше школе, проглашен је у категорији пионира за најуспешније спортисту града Краљева за 2011. годину.

Ово признање Алекси ће бити велики подстрек за постизање још бољих резултата и у старијим категоријама, а нашој школи још једна потврда да и у ваннаставним активностима остварујемо изузетне резултате.

ОДБОЈКА

УЧЕНИЦЕ ПУСТИЛЕ
НАСТАВНИКЕ?

У оквиру обележавања Дечије недеље, у нашој школи се сваке године одржавају спортски сусрети између наставника и ученика.

Овога октобра снаге су одмерили комбиновани тимови наставника и ученица наше школе у одбојци, а “дисциплину” су наметнули (неочекivano?) управо наставници.

Резултат је, као и увек, био у другом плану, (тврде наставници), али ђаци су могли видети убитачне сервисе и перфектно дизање лопте наставника **Славка Трифуновића**, наставника физичког, који је остварио

неколико свровизијских ас посна из сервиса, а на мрежи је показивао сурову прецизност искусног одбојкаша...

Силином смеча и подизањем морала скипе, предњачио је наставник музичког **Срђан Пушонић**, док је својом корпулентношћу, административни радник Нешо изазивао страхопоштовање.

Наставница **Анка Драгићевић** је својом покретљивошћу газеле у пољу оправдала епитет искусне одбојкашице, причему јој је помагао и учите **Ивица Жупањац**, пре свега сајбер саветима четовања у пољу.

У скипи ученица, својом игром истакле су се **Наталија Дугалић** и

Андреа Пешаић.

Општи је утисак да је то био до краја неизвесан меч, а да је публика имала шта да види, пре свега афирмацију правог спортског надметања и дружења.

- Допустиле смо им да победе – изјавиле су после меча представнице ученица. – Виделе смо да су међусобни односи у противничкој скипи почели да се нарушавају, показали су да не умеју да се крећу по терену и често су се сударали и сметали једни другима, што је показивало да су

неуиграни и да не владају баш правилима ове игре, а да ни суђење није било објективно. Укратко, било нам их је жао колико се не сналазе, па смо донеле одлуку да их пустимо, али зато да подигнемо улог у реванш мечу, у коме наставници заиста са оваквом игром против нас немају шансу.

Нови сусрет и реванш већ је заказан уочи завршетка првог полугодишта.